

retexere, quæ in aliis voluminibus, Principibus aliis dicatis, ad illorum gentis laudem, fuso quidem calamo, at veridico, recitavi. Sat enim est familiæ tuæ meminisse, ut omnes pro comperto habeant, & eam pro originis antiquitate in Romana Republica diutius floruisse; pro sanguinis claritudine cum Regibus non semel matrimonia pro utraque parte contraxisse; & pro principatus potentia totam ferme Calabriam sub ditione servasse, ita ut Ruffi de Calabria dicerentur. Hoc unum nihilominus triste Genti tuae accidit, quod ei quum regna non dederit Venus, mulieres nempe Viris tuis connubii nexus junctæ; mulieres nihilominus abstulerunt. Siquidem nullæ fuerunt mulieres, quæ per nuptias detulerint imperia Ruffis; sed fuerunt potius mulieres, quæ eadem a Ruffis amoverunt, ut ad alias Gentes, qua opibus, qua gloria cumulandas, transferrent. Hæc de Gente tua indicasse tantum contenti sumus: Ad Te modo devenio, **CARDINALIS AMPLISSIME**, & in Operibus tuis omne, quod laudem quacunque ex parte meretur, deprehendo; & quod magis est, sine assentatione, & sine fuco. Romam advoco, Florentiam appello, rogo Ferrariam; quæ urbes felicissimæ fuerunt, a quibus ætatem tuam, quanta ipsa fuerit, & quam maxime Ecclesiæ utilis, & gloria, discere quisque poterit. In locis istis, sive studiis tuis, sive laboribus, sive regiminiis, adeo notus omnibus evasisti, ut quanvis quacunque arte procurares merita tua obtegere, ea tamen adeo clara cunctis gentibus fuerunt, ut etiam Te obnitente, urbi, orbi, Ecclesiæ demum universæ, innotuerint.

Romæ privatum adolescentem agens in nobili Clementis VIII. palestra sic feliciter exercitus es, ut brevi tempore evaderes, quem Te domus, Patriâ, universa Respublica desiderabat. Sic videlicet, sive ad literas, sive ad regimina, & quod magis est, sive ad mores, & ad animi pietatem, compositum; ut æqualibus exemplo fueris, minoribus excitamento, majoribus vero æmulatione, & dixerim quoque invidia, si licet. Resonant adhuc aulæ nobilissimæ Academiæ tuis laudibus; & hoc ab illo prorsus tempore, quo Te vel disputantem, vel respondentem, demirabantur; at ea modestia, ut etiam Magistrum ageres, quando annorum ratione discipulum agere debuisses.

Ad